

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Daňkové a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Alexandra Krysla v právní věci **žalobce: Dr. K. H. G., zastoupeného: JUDr. Pavel Trnka, LL.M., advokát Advokátní kanceláře Saxinger, Chalupsky & Partner v.o.s., se sídlem Plzeň, B. Smetany 2, proti žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2010, čj. DSH/5428/10**

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2010, čj. DSH/5428/10 (*dále jen napadené rozhodnutí*), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nepomuk (*dále jen správní orgán I. stupně*) z 2. 3. 2010, čj. DOP/56/2010-Han (*dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně*), kterým byla nařízena obnova řízení ve věci udělení řidičského oprávnění pro skupinu „B“ ukončeného vydáním řidičského průkazu žalobci.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 8. 2010, čj. 57A 43/2010-47, nebyl žalobě přiznán odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

3. Otázkou, zda je možno podat správní žalobu vůči rozhodnutí, jímž se nařizuje obnova řízení, se zabýval Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 26. 6. 2007, čj. 5As 13/2006-46, kde uvedl, že žaloba proti rozhodnutí, jímž byla správním orgánem z moci úřední nařízena obnova řízení, je přípustná, jde-li o rozhodnutí ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen s.ř.s.*). Takový případ nastává např. tam, kde je s rozhodnutím o nařízení obnovy řízení spojen odkladný účinek. Je-li povolena nebo nařízena obnova řízení ohledně opravňujícího rozhodnutí (např. souhlas, schválení, povolení, koncese), dochází k zásahu do práva oprávněného subjektu, spočívajícímu v tom, že oprávněný od právní moci povolení nebo nařízení obnovy nemůže takové právo vykonávat, jeho činnost se stává protiprávní. V takových případech při podání žaloby bude podmínka „zásahu do práva“ ve smyslu § 65 s.ř.s. splněna a žalobní legitimace bude dána. Na základě § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen správní řád*) má rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno, ledaže správní orgán v rozhodnutí odkladný účinek vyloučil z důvodů uvedených v § 85 odst. 2 správního řádu nebo ledaže vykonatelnost nebo jiné účinky již zanikly podle zvláštního zákona. Vzhledem k tomu, že nařízením obnovy řízení v daném případě bylo ve smyslu § 100 odst. 6 správního řádu ve spojení s uvedeným judikátem obnoveno řízení ohledně opravňujícího rozhodnutí (bylo zasaženo do možnosti vykonávat řidičské oprávnění), je napadené rozhodnutí rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. a lze jej napadnout správní žalobou.

4. Správní orgán I. stupně dospěl v původním řízení k závěru, že žalobce splnil podmínky pro udělení řidičského oprávnění a toto oprávnění mu proto bylo také uděleno. Až následně došel k závěru, že podmínky pro udělení řidičského oprávnění splněny být neměly a z moci úřední nařídil obnovu daného řízení.

5. V žalobě žalobce namítal, že nebyly pro obnovu řízení ve věci udělení řidičského oprávnění žalobci splněny důvody stanovené v § 100 odst. 1 písm. a) a odst. 3 správního řádu.

První žalobní bod

6. Správní orgány obou stupňů vycházely ze zjištění Policie České republiky (*dále jen Policie*), že je nepravdivé žalobcem předložené potvrzení o studiu, neboť ze šetření vyplynulo, že žalobce na dané škole nikdy nestudoval. Žalovaný však v přípisu ze 4. 1. 2010 uvádí, že existuje podezření o nepravdivosti předloženého potvrzení o studiu. Správní orgán I. stupně tedy při zahájení řízení vyšel pouze z podezření žalovaného podloženého pouhým konstatováním Policie. Žádný správní ani jiný orgán nerozhodl, že je potvrzení o studiu nepravdivé. Neexistuje rozhodnutí, které by deklarovalo nepravdivost potvrzení o studiu.

7. Posouzení nepravdivosti potvrzení o studiu je nutno chápat jako předběžnou otázku nespádající do kompetence správního orgánu I. stupně ani žalovaného. Tyto orgány měly dát příslušnému správnímu orgánu nebo jinému orgánu veřejné moci podnět k zahájení řízení o posouzení této otázky. Pokud by v rámci takového řízení vyšlo najevo, že je potvrzení o studiu nepravdivé, mohlo by dojít k zahájení správního řízení z tohoto důvodu. Policie došla k závěru, že žalobce na dané škole nikdy nestudoval, aniž by zjistila stanovisko žalobce. Pouhé vyšetřování Policie nelze považovat za prokázání skutečnosti, že žalobce na dané škole

nestudoval. Žalovaný se uvedenými skutečnostmi nezabýval, pouze uvedl, že mu nepřísluší zkoumat zjištění Policie a že jsou z jeho pohledu její závěry prokazatelné a správné. Zjištění Policie nelze prověřit ani jinak napadnout. Napadené rozhodnutí je proto z obou těchto důvodů nesprávné.

8. Při zahájení řízení z moci úřední je povinností správního orgánu prokázat, že jsou dány důvody pro obnovu řízení. Správní orgány se však nezaobíraly připomínkami žalobce k přípisu Policie a bez dalšího došly pouze na základě prověrky Policie k závěru, že žalobce nesplnil podmínky pro udělení řidičského oprávnění a je na místě obnova řízení. Žalovaný uvedl, že bylo povinností žalobce doložit současně s vyjádřením podklady prokazující, že na dané střední škole studoval. Dle žalobce bylo naopak povinností žalovaného prokázat, že žalobce na dané škole nestudoval. Vyplývá-li z přípisu Krajského úřadu Karlovarského kraje, že osoby uvedené v příloze nebyly studenty denního studia, obor vzdělávání 23-68-E/501, bylo povinností správních orgánů zjistit, zda se nejedná o chybně vystavené potvrzení o studiu a zda žalobce nestudoval jiný obor na této škole. Pokud tak neučinily, neunesly důkazní břemeno a obnovu řízení nelze nařídít. Povinností správních orgánů bylo přesně zjistit, že daná podmínka nebyla splněna a doložit to dalšími důkazy, aby byl ve smyslu § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Na základě pouhého šetření Policie a přípisu Krajského úřadu Karlovarského kraje nelze dojít k závěru, že žalobce na dané škole nestudoval a tedy nesplnil jednu z podmínek pro udělení řidičského oprávnění. Povinností žalovaného je prokázat, že zde jsou podmínky pro obnovu řízení, a nese v tomto ohledu důkazní břemeno.

9. Podklady ohledně studia pro žalobce zajišťovala autoškola, která jimi disponovala a nyní mu je odmítá vydat. Žalobce po získání řidičského oprávnění studia zanechal, proto nemá žádné doklady o studiu a není schopen je předložit. Rovněž z tohoto důvodu musí správní orgány prokázat, že žalobce nesplnil podmínky pro udělení řidičského oprávnění, když to byl právě správní orgán I. stupně, který v původním řízení na základě vyžádaných podkladů dospěl k závěru, že byly splněny všechny podmínky pro udělení řidičského oprávnění. Postup správních orgánů obou stupňů je vadný tím spíše, že se neobrátily s žádostí ohledně studia žalobce na nové vedení školy, ačkoliv tuto možnost Krajský úřad Karlovarského kraje ve svém přípise uvádí.

Druhý žalobní bod

10. K námitce neprokázání veřejného zájmu na obnově řízení žalovaný uvádí, že nově vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které jsou důkazem, pro který se obnova řízení nařizuje. Za veřejný zájem však nelze považovat nové, dříve neznámé skutečnosti, neboť to je pouze jedna z podmínek pro obnovu řízení. Druhou podmínkou je ve smyslu § 100 odst. 3 správního řádu existence veřejného zájmu. Správní orgány obou stupňů nepopisují, v čem spatřují veřejný zájem na obnově daného řízení, tzn., že nebyla splněna jedna z krucálních podmínek pro nařízení obnovy řízení. Obnovou řízení se zasahuje do pravomocného rozhodnutí, proto je podmínky vedoucí k obnově řízení nutno vykládat restriktivním způsobem.

Třetí žalobní bod

11. Správní orgány obou stupňů uvádějí, že Policie zajistila pouze určitý počet správních spisů cizinců, nezajistila spisy všech cizinců, kteří u správního orgánu I. stupně získali řidičské oprávnění, a učinila závěry pouze ohledně několika cizinců. Správní orgán I. stupně po té zahájil řízení pouze u cizinců, kteří údajně vykazali v rámci původního řízení nedostatky a byli ve skupině spisů vybraných Policií. Došlo tak k porušení zásady stanovené v § 2 odst. 4 správního řádu. Pokud by správní orgán I. stupně dodržel tuto zásadu, musel by u všech spisů cizinců zkoumat, zda byly splněny podmínky pro udělení řidičského oprávnění. Postupuje-li tak pouze u omezené skupiny náhodně vytipované Policií a nezkoumá, zda nedošlo k nesprávnému postupu rovněž u dalších cizinců, jejichž správní spisy si Policie nevyžádala, porušuje zásadu uvedenou v § 2 odst. 4 správního řádu, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Čtvrtý žalobní bod

12. Žalobce poukázal na prvorepublikovou judikaturu Nejvyššího správního soudu (sbírka judikátů Nejvyššího správního soudu ve věcech administrativních, které vydával v letech 1918-1947 JUDr. Josef Bohuslav - judikáty č. 4122/24, 7231/28, 9596/32), kde se uvádí, že za novou skutkovou okolnost (za níž je nutno považovat rovněž nepravdivost některého předloženého dokladu) odůvodňující obnovu řízení z moci úřední nelze pokládat skutečnost, kterou úřad vydávající rozhodnutí mohl a z povinnosti úřední měl zjistit. Dle žalobce tak bylo v souladu s právními předpisy povinností správního orgánu již při původním řízení náležitě zjistit, zda jsou dány podmínky pro udělení řidičského oprávnění, když, pokud by tak skutečně náležitě učinil, mohl údajnou nepravdivost údaje o studiu žalobce zjistit již v původním řízení. Pokud tak neučinil, nemůže nyní uplatňovat vlastní pochybení jako důvod nového řízení ve věci. Žalovaný se nezabýval tím, že nyní namítané skutečnosti si správní orgán I. stupně mohl zjistit již v rámci prvoinstančního řízení a že tedy není na místě obnova řízení. Tím spíše ne, že v rámci uvedeného judikátu se výslovně stanoví, že v daném případě, kdy sám správní orgán pochybil, již nelze platně nařídit obnovu řízení z moci úřední.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby a zopakoval svoji argumentaci z napadeného rozhodnutí, neboť žalobní body jsou shodné s námitkami uplatněnými žalobcem v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

14. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný doplnil, uvedl-li v přípisu, který žalobce v žalobě cituje, že existuje podezření o nepravdivosti předloženého potvrzení o studiu, bylo to z důvodu, že nemohl vědět, zda tomu kterému žadateli uvedenému v seznamu Policie bylo uděleno správním orgánem I. stupně řidičské oprávnění. Bylo povinností správního orgánu I. stupně toto zjistit a vzešlá podezření ozřejmit. K závěrům Krajského úřadu Karlovarského kraje a Policie uvedl, že tato zjištění byla provedena dostatečně kompetentními státními orgány, proto není nutno tyto závěry zpochybňovat či dále prověřovat. V právním státě je nepředstavitelné oficiální stanovisko správního orgánu jiným správním orgánem „přezkoumávat“, dále prokazovat, zabývat se otázkou jeho správnosti apod. Naprosto neudržitelná je úvaha žalobce, že žalovaný měl toto stanovisko posuzovat v intencích, zda žalobce nebyl studentem jiného oboru na dané škole, neboť další rozhodování o pravosti

zjištěných informací o studiu žalobce by bylo zbytečné a neekonomické. Pokud by žalobce předložil podklady, ze kterých by bylo zřejmé, že na uvedené škole studoval, obnova řízení by nařízena nebyla. Vzhledem k důkazu o nesplnění jedné z podmínek k udělení řidičského oprávnění, doloženém dostatečně kompetentními orgány nebyl správní orgán nucen postupovat řízením o předběžné otázce. V případě akceptování námitky dalšího prověřování důkazních listin Policie či jiných orgánů státní správy, by podobná kontrolní zjištění ztratila význam stejně jako tyto orgány samé. Dle žalovaného bylo bezpředmětné obracet se na nové vedení školy, neboť není zřejmé, na co se u něj měly správní orgány dotazovat, zda zjištění učiněná orgánem zřizovatele dané střední školy jsou pravdivá, zda je pravdivé zjištění orgánů činných v trestním řízení?

15. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že správní orgán nařídil obnovu řízení v důležitém obecném zájmu vyjádřeném zákonem o silničním provozu. Veřejným zájmem zde je, aby bylo řidičské oprávnění uděleno osobám, které splní zákonné podmínky pro jeho udělení. Pokud se následně prokáže, že zákonné podmínky splněny nebyly, musí být tento stav zhojen (zde obnovou řízení) a ochráněn tak uvedený veřejný zájem.

16. K třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že po prověření a vyhodnocení spisů a následné kontrole na Integrované střední škole Cheb vypracovala Policie seznam osob, které v minulosti žádaly u správního orgánu I. stupně o udělení řidičského oprávnění. Tyto spisy zajistila a v seznamu uvedla osoby, u kterých se prokázalo, že na uvedené škole nestudovaly. V seznamu těchto osob je uveden i žalobce. Nelze přijmout námitku, že došlo k porušení zásady stanovené v § 2 odst. 4 správního řádu, neboť uvedené je v gesci správního orgánu I. stupně. Mimořádné opravné prostředky jsou aplikovány u všech řidičů, kterým správní orgán I. stupně udělil řidičské oprávnění a u nichž následně vyšlo najevo nesplnění podmínek pro jejich udělení.

17. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že v původním řízení, v době udělení řidičského oprávnění, neměl správní orgán I. stupně pochybnosti, že žadatel předložil potvrzení o studiu, které by se nezakládalo na pravdě. Až postupem času se ukázalo, že potvrzení bylo nepravdivé. Skutečnost, že na střední škole v Chebu se má na výkon povolání v oboru Technické služby v autoservisu připravovat osoba, které je 65 let, neovládá český jazyk, bydlí v německém G. am Ch. a měla autoškolu absolvovat v Nepomuku, byla od počátku podezřelá a žalovaný ihned, co uvedené skutečnosti v rámci kontroly v přenesené působnosti u správního orgánu I. stupně zjistil, učinil i dodatečná zjištění, jak vyplývá z obsahu spisu.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

1. Z čeho soud vycházel

18. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75

odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud po provedeném jednání, při němž žalobce i žalovaný setrvali na své argumentaci.

19. Žaloba není důvodná.

2. Přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

20. Soud se nejprve, shodně jako v usnesení, kterým nepřiznal žalobě odkladný účinek, zabýval otázkou, zda je rozhodnutí žalovaného, kterým byla z moci úřední nařízena obnova řízení, v němž bylo žalobci vydáno řidičské oprávnění, rozhodnutím, které lze napadnout žalobou ve správním soudnictví, tedy rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

21. K povaze rozhodnutí, kterým byla povolena nebo z moci úřední nařízena obnova správního řízení, se v obecné rovině vyslovil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 26. 6. 2007, čj. 5As 13/2006-46, publikovaném pod č. 1427/2008 Sb. NSS, kterým v žalobě rovněž argumentoval žalobce. Nejvyšší správní soud zde vycházel z toho, že *rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 s.ř.s. vždy zasahuje, bez ohledu na svou formální podobu, do subjektivních práv fyzické nebo právnické osoby, ať již způsobem konstitutivním nebo deklaratorním*. K posouzení otázky, zda také rozhodnutí, jímž se nařizuje či povoluje obnova řízení, je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., rozšířený senát uvedl, že *je třeba zkoumat, zda tu jsou nějaká práva, do nichž takové rozhodnutí zasahuje, či zasáhnout může*. V této souvislosti se zabýval odkladným účinkem rozhodnutí o nařízení (povolení) obnovy řízení. Vycházel z § 63 odst. 5 správního řádu č. 71/1967 Sb., které se vztahovalo na jím posuzovanou věc, a podle něhož má rozhodnutí o povolení obnovy odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno. Výslovně však konstatoval, že obdobné ustanovení obsahuje i nový správní řád v § 100 odst. 6, podle něhož rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, má odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno, ledaže správní orgán v rozhodnutí odkladný účinek vyloučí z obdobných důvodů jako v případě vyloučení odkladného účinku odvolání nebo ledaže vykonatelnost nebo jiné účinky rozhodnutí již zanikly podle zvláštního zákona. Závěry rozšířeného senátu se tak vztahují i na rozhodnutí o obnově řízení podle nového správního řádu. Rozšířený senát dospěl k závěru, že *do práv a povinností žalobce zasahuje takové rozhodnutí o nařízení (povolení) obnovy řízení, u něhož má smysl pojmově hovořit o jeho odkladném účinku, tedy pokud se má obnova týkat řízení, v němž bylo vydáno právě rozhodnutí, jehož vykonatelnost nebo jiné právní účinky mohou být odloženy*. V této souvislosti hovořil o vykonatelnosti rozhodnutí v širším slova smyslu, tedy nezúžil tento pojem pouze na exekuční proveditelnost rozhodnutí ve smyslu nuceného výkonu rozhodnutím založené povinnosti. Uvedl, že *musí naopak tento pojem zahrnout i případy, kdy subjektivní právo, rozhodnutím založené či autoritativně deklarované, vykonává subjekt práva sám ve svůj prospěch*. Veřejná moc v takovém případě sama nepečuje o to, aby právo (na rozdíl od povinnosti) bylo vykonáno, ale poskytuje ochranu proti tomu, kdo by z rozhodnutí oprávněného ve výkonu jeho práva rušil. Proto i odkladný účinek, jenž nastane ze zákona při nařízení nebo povolení obnovy řízení, nesistuje pouze exekuční proveditelnost, tj.

vykonatelnost v užším slova smyslu, ale v případech právě zmíněných zasahuje právní sféru oprávněného potud, že právo, které je dosud pod sankcí veřejné moci vykonávané, vykonávat nadále nelze. Tohoto závěru se nedotýká ani skutečnost, že původní opravňující rozhodnutí je i nadále v právní moci a bude nebo může být odstraněno teprve v rámci řízení obnoveného, a to vydáním nového rozhodnutí o věci samé. Z těchto důvodů rozšířený senát uzavřel, že byla-li nařízena (povolena) obnova řízení, ve kterém bylo původně vydáno opravňující rozhodnutí (např. souhlas, schválení, povolení, koncese), dochází k zásahu do práva oprávněného subjektu. Takový zásah spočívá v tom, že oprávněný subjekt od právní moci nařízení (povolení) obnovy nemůže své právo vykonávat. Jinými slovy, nastal-li s nařízením (povolením) obnovy řízení odkladný účinek, bude při případném podání žaloby podmínka „zásahu do práva“ ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. splněna a žalobní legitimace toho, do jehož práva bylo takto zasaženo, zde bude dána. Uvedené závěry se podle rozšířeného senátu neuplatní tam, kde u nařízení (povolení) obnovy řízení nepřichází odkladný účinek pojmově vůbec v úvahu. Půjde zde o případy, kdy se rozhodnutí vydané v řízení, jež má být předmětem obnovy, vůbec nevykonává (ani exekučně, ani vlastní činností účastníka řízení). Do této kategorie rozšířený senát výslovně zařadil rozhodnutí, jímž se odnímá dříve udělené oprávnění, a také tzv. „negativní“ rozhodnutí, jímž se zamítá určitá žádost účastníka řízení. Právní účinky takových rozhodnutí nastaly již jejich právní mocí, žádný další úkon k nástupu právních účinků není třeba a nařízením či povolením obnovy se na tomto právním stavu nic nezměnilo. Cílem rozšířeného senátu při vymezení těchto kategorií bylo připustit soudní přezkum takových rozhodnutí o obnově řízení, u nichž již samotná skutečnost nařízení či povolení obnovy řízení zamezí oprávněné osobě ve výkonu určitého hmotného práva nebo jí stanoví novou hmotně právní povinnost (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, čj. 5As 12/2009-153, dostupný na www.nssoud.cz).

22. V dané právní věci soud konstatuje, že rozšířeným senátem vymezená kategorie tzv. opravňujících rozhodnutí dopadá i na posuzovaný případ. Správní orgán I. stupně udělil žalobci 10. 3. 2008 podle § 92 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), *(dále jen zákon o silničním provozu)* řidičské oprávnění skupiny „B“, neboť v té době vyhodnotil, že žalobce splnil podmínky stanovené v § 82 odst. 1 zákona o silničním provozu pro udělení tohoto řidičského oprávnění, a následně byl zmocněnci žalobce předán řidičský průkaz. Podle § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu *může řídit motorové vozidlo pouze osoba, která je držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81. Podle § 80 téhož zákona řidičské oprávnění opravňuje jeho držitele k řízení motorového vozidla zařazeného do příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění. Podle § 129 odst. 1 téhož zákona jestliže se žadateli o udělení řidičského oprávnění vyhoví v plném rozsahu, místo rozhodnutí se žadateli vydá řidičský průkaz s uděleným řidičským oprávněním.* Žalobce byl jako držitel řidičského oprávnění skupiny „B“ oprávněn od uvedeného data řídit tomuto oprávnění odpovídající motorová vozidla. Protože byla pravomocně nařízena obnova tohoto správního řízení a právní účinky pravomocného rozhodnutí o udělení řidičského oprávnění jsou ve smyslu § 100 odst. 6 správního řádu odloženy, žalobce nemůže své právo řídit motorová vozidla jako držitel řidičského oprávnění skupiny „B“ vykonávat. Nařízením obnovy daného správního řízení tak bylo zasaženo do již nabytého práva žalobce, proto se jedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., které není vyloučeno ze soudního přezkoumání.

3. Skutkový základ věci

23. Žalobci, státnímu občanu Spolkové republiky Německo, bylo na základě žádosti o udělení řidičského oprávnění v České republice, podané 20. 1. 2008, po provedeném správním řízení správním orgánem I. stupně uděleno 10. 3. 2008 řidičské oprávnění skupiny „B“ a vydán řidičský průkaz ev.č. ED 402984.

24. Při rozhodování o udělení řidičského oprávnění správní orgán I. stupně postupoval podle § 92 zákona o silničním provozu, kde jsou stanoveny podmínky pro udělení řidičského oprávnění. Podle odst. 3 písm. b) tohoto ustanovení *musí být v žádosti o řidičské oprávnění uvedena adresa trvalého nebo přechodného pobytu žadatele o řidičské oprávnění na území České republiky*. Podle § 82 odst. 1 zákona o silničním provozu bylo možné řidičské oprávnění udělit pouze osobě, která *a) dosáhla věku stanoveného tímto zákonem, b) je zdravotně způsobilá k řízení motorových vozidel, c) je odborně způsobilá k řízení motorových vozidel, d) má na území České republiky trvalý nebo přechodný pobyt, e) splnila další podmínky stanovené tímto zákonem, f) není ve výkonu sankce nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel*.

25. Zákon o silničním provozu byl s účinností od 1. 7. 2006 změněn zákonem č. 411/2005 Sb., v jehož důvodové zprávě je pod bodem IV. uvedeno, že je navrhovaná novela v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a v souladu s uvedenými směrnici Evropské unie, jmenována je na prvním místě Směrnice Rady 91/439/EHS o řidičských průkazech (*dále jen Směrnice o řidičských průkazech*). Podle čl. 7 bod 1. Směrnice o řidičských průkazech *řidičské průkazy mohou být vydány pouze žadatelům ... b) kteří mají obvyklé bydliště na území členského státu, který řidičský průkaz vydal, nebo kteří mohou doložit, že už tam alespoň šest měsíců studují*. Dle čl. 9 Směrnice o řidičských průkazech *pro účely této směrnice se „obvyklým bydlištěm“ rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalendářním roce z důvodů osobních a profesních vazeb nebo v případě osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi touto osobou a místem, kde bydlí*.

26. Vymezení pojmu *přechodný pobyt na území České republiky* bylo nutno v době udělování řidičského oprávnění žalobci dovozovat z § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu, který od 1. 7. 2006 zní: *Pro účely tohoto zákona příslušný krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností je krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, který je příslušný podle místa trvalého pobytu žadatele o řidičské oprávnění, žadatele o vrácení řidičského oprávnění, držitele řidičského oprávnění nebo držitele řidičského průkazu, nebo jde-li o osobu, která nemá trvalý pobyt na území České republiky nebo přechodný pobyt na území České republiky, který trvá alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců (dále jen "přechodný pobyt")*, u kterého žadatel o řidičské oprávnění, žadatel o vrácení řidičského oprávnění, držitel řidičského oprávnění nebo držitel řidičského průkazu složil zkoušku z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu. § 2 je nazván „Vymezení základních pojmů“ a přechodný pobyt je v tomto ustanovení vymezen slovy: *který trvá alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců (dále jen "přechodný pobyt")*. Tzn., že v tomto

ustanovení, které upravuje místní příslušnost správních orgánů, je uvedena i legislativní zkratka pro pojem přechodný pobyt a je umístěna do ustanovení, v němž jsou vymezeny základní pojmy zákona o silničním provozu.

27. Žalobce předložil správnímu orgánu I. stupně k prokázání přechodného pobytu na území České republiky [podmínky stanovené v § 82 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu], potvrzení o studiu vydané Integrovanou střední školou Cheb, jímž tato úředně potvrdila, že žalobce (uvedeny generálie) od 1. 1. 2007 na této škole studuje.

28. Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování, Expozitura Plzeň (*viz výše Policie*) vyhodnotila správní spisy zajištěné u správního orgánu I. stupně týkající se občanů Spolkové republiky Německo, jimž bylo uděleno u tohoto správního orgánu řidičské oprávnění. V seznamu (čj. OKFK-303/TČ-2008/25-SP) jsou uvedeny generálie osob s trvalým bydlištěm ve Spolkové republice Německo, které předložily v řízení o udělení řidičského oprávnění na území České republiky potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb. V seznamu je uveden i žalobce.

29. Uvedený seznam byl dán k dispozici zřizovateli Integrované střední školy Cheb, Krajskému úřadu Karlovarského kraje, který provedl ve dnech 30. 9. 2009 až 2. 10. 2009 veřejnoprávní kontrolu (čj. 355/KN/09) za období od 1. 1. 2007 do 31. 8. 2009 a učinil kontrolní zjištění, že Integrovaná střední škola vydávala v kontrolovaném období potvrzení o studiu „studuje na Integrované střední škole Cheb od ... obor vzdělávání 23-68-E/501 Technické služby v autoservisu“. Tento obsah neodpovídal skutečnosti, protože osoby, kterým bylo potvrzení vydáno, uvedený studijní obor v této škole nestudovaly.

30. Žalovaný následně přípisem ze 4. 1. 2010 správnímu orgánu I. stupně sdělil, že existuje podezření, že cizí státní příslušníci, kterým bylo správním orgánem I. stupně v minulosti uděleno řidičské oprávnění, předložili správnímu orgánu jako podklad pro udělení řidičského oprávnění nepravdivé potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb. Seznámil jej s výsledkem dožádání Krajského úřadu Karlovarského kraje a uložil mu (pokud se prokáže, že osobám uvedeným v příloženém seznamu vypracovaném Policií bylo správním orgánem I. stupně uděleno řidičské oprávnění, a předložily potvrzení od Integrované střední školy Cheb, kde měly studovat obor vzdělávání 23-68-E/501 Technické služby v autoservisu) nařídit u těchto osob podle § 100 odst. 1 písm. a) a odst. 3 správního řádu obnovu řízení o udělení řidičského oprávnění, neboť předložený důkaz (potvrzení o studiu) se ukázal být nepravdivým.

31. Správní orgán I. stupně oznámil žalobci (oznámením z 11. 1. 2010 žalobci doručeným do vlastních rukou 18. 1. 2010) zahájení z moci úřední řízení o obnově řízení ve věci udělení řidičského oprávnění žalobci s odůvodněním, že žalobce uvedl nepravdivé údaje ke studiu v České republice, když předložil potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb, obor 23-68-F/501 Technické služby v autoservisu a následně bylo Policií zjištěno, že na této škole nestudoval. Nesplnil tak podmínku stanovenou v § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu. Žalobce byl poučen, že před vydáním rozhodnutí o obnově řízení má možnost podle § 36

odst. 3 správního řádu se vyjádřit ve lhůtě do 15. 2. 2010 a bylo mu sděleno, kde jsou podklady pro rozhodnutí k nahlédnutí. Žalobce se prostřednictvím svého zástupce, advokáta, který jej zastupuje i v tomto soudním řízení, vyjádřil k zahájení řízení ve věci obnovy řízení o udělení řidičského oprávnění přípisem z 15. 2. 2010. Obsah vyjádření je totožný s obsahem žaloby.

32. Rozhodnutím z 2. 3. 2010, čj. DOP/56/2010-Han (*viz rozhodnutí správního orgánu I. stupně*) byla nařízena obnova řízení ve věci udělení řidičského oprávnění pro skupinu „B“, které bylo ukončeno dne 10. 3. 2008 rozhodnutím – osobním převzetím řidičského průkazu č. ED 402984, vydaného správním orgánem I. stupně dne 28. 1. 2008, občanem Spolkové republiky Německo (uvedeny generálie žalobce). Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně se žalobce odvolal s argumentací obdobnou jako v žalobě. Žalovaný rozhodnutím z 21. 4. 2010, čj. DSH/5428/10 (*viz napadené rozhodnutí*) odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

4. První žalobní bod

33. O obnově řízení rozhodoval správní orgán I. stupně podle § 100 odst. 3 správního řádu, podle něhož *ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno*. Vycházel při tom ze zjištění, že je dán důvod uvedený v odst. 1 písm. a) - *vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými*.

34. V rozhodnutí zdůvodnil, že *prověrkou Policie bylo zjištěno, že nebyla splněna podmínka přechodného pobytu na území České republiky žadatele o řidičské oprávnění uvedená v § 82 odst. 1 písm. d) s odkazem na § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu, neboť žadatel na Integrované střední škole v Chebu nikdy nestudoval, ačkoli při žádosti o udělení řidičského oprávnění předložil potvrzení o studiu vydané touto školou. Uvedl tedy správnímu orgánu nepravdivý údaj. S ohledem na to, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, resp. předložené podklady k získání řidičského oprávnění se ukázaly být nepravdivými, řidičský průkaz byl vydán neoprávněně*.

35. K námitce žalobce, že správní orgán I. stupně vycházel ze zjištění Policie, uvedl, že *mu nepřísluší zkoumat zjištění Policie ohledně studia cizích státních příslušníků na Integrované střední škole v Chebu a má za prokázané, že cizí státní příslušníci, kteří jsou uvedeni v seznamu „Vyhodnocení správních spisů zajištěných na MěÚ Nepomuk - bydliště občanů SRN“ na uvedené škole nestudovali. Uvedl, že Policie zajistila u správního orgánu I. stupně určitý počet správních spisů cizinců, kteří zde v minulosti žádali o udělení řidičského oprávnění. Po jejich prověření a vyhodnocení a následné kontrole na Integrované střední škole Cheb vypracovala seznam osob, u kterých se prokázalo, že na uvedené škole nestudovaly. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s těmito závěry správního orgánu I. stupně ztotožnil a doplnil, že v seznamu osob, které na Integrované střední škole Cheb nestudovaly, bylo jméno žalobce, u něhož se nesrovnalosti spojené se studiem projeví, a proto s ním bylo*

zahájeno řízení o obnově řízení. Není tak správné tvrzení žalobce (odst. 7), že se žalovaný námitkami žalobce vůči zjištění Policie nezabýval. Tvrdí-li žalobce, že zjištění Policie nelze prověřit ani jinak napadnout, nemá pravdu, protože v řízení o obnově řízení bylo na žalobci, aby prokázal své tvrzení, že na dané škole studoval a že je zjištění Policie nesprávné, předložením příslušných důkazů jej mohl zvrátit.

36. Správní orgány obou stupňů skutečně vycházely prvotně ze zjištění Policie. Námitky žalobce vůči zjištění Policie však nejsou důvodné. Policie postupovala podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (*dále jen zákon o Polici*), kde je stanoveno, že *Policie České republiky (dále jen „policie“) je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor. [§ 1] Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropských společenství nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“). [§2] Policie při plnění svých úkolů spolupracuje s ozbrojenými silami, bezpečnostními sbory a dalšími orgány veřejné správy, jakož i s právníky a fyzickými osobami. [§ 14] V rámci spolupráce policie zejména upozorňuje orgány a osoby uvedené v § 14 na skutečnosti, které se dotýkají jejich činnosti a mohou vést k ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak. [§ 15] Policista před zahájením úkonů trestního řízení z vlastní iniciativy nebo na základě podnětu jiné osoby anebo orgánu za účelem získání poznatků o trestné činnosti vyhledává, odhaluje, a je-li to třeba, i dokumentuje skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. V rámci činnosti podle věty první je povinen předcházet trestné činnosti. [§ 69 odst. 1]* Bylo proto v souladu se zákonem o Policii, když svá zjištění o studiu cizích státních příslušníků, občanů Spolkové republiky Německo, na Integrované střední škole Cheb poskytla zřizovateli této střední školy. V rámci této činnosti Policie nebylo její povinností zjišťovat stanovisko žalobce (odst. 7). Již proto ne, že se nejednalo o trestní řízení, ve kterém by musela být respektována procesní práva obviněného. Jednalo se o běžnou vyšetřovací činnost Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality a o následné seznámení právnické osoby, Krajského úřadu Karlovarského kraje, se závěry tohoto šetření („Vyhodnocení správních spisů zajištěných na MěÚ Nepomuk - bydliště občanů SRN“).

37. Integrovaná střední škola Cheb je příspěvkovou organizací zřízenou Karlovarským krajem [§ 8 odst. 1 a § 181 odst. 1 písm. a) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)]. Krajský úřad Karlovarského kraje tak byl oprávněn na základě zjištění Policie provést prostřednictvím svého odboru kontroly na Integrované střední škole Cheb veřejnoprávní kontrolu ve smyslu zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole (*dále jen zákon o státní kontrole*). *Státní kontrolu ve smyslu tohoto zákona vykonávají místní orgány státní správy a orgány územní samosprávy, pokud vykonávají státní správu v rozsahu stanoveném zvláštními zákony. [§ 2 písm. c)] Státní kontrolou se pro účely tohoto zákona rozumí kontrolní činnost orgánů uvedených v § 2 tohoto zákona zaměřená na hospodaření s finančními a hmotnými prostředky České republiky a plnění povinností vyplývajících z obecně závazných právních předpisů nebo uložených na základě těchto předpisů. [§ 3 odst. 1]* Vyplývalo-li z veřejnoprávní kontroly, že Integrovaná střední škola Cheb vydávala v kontrolovaném období potvrzení o studiu, která neodpovídala skutečnosti, protože osoby, kterým bylo potvrzení vydáno, uvedený studijní obor v této škole

nestudovaly (odst. 29), bylo na místě sdělit toto zjištění prostřednictvím žalovaného správnímu orgánu I. stupně, který v řízení o udělení řidičského oprávnění na základě potvrzení o studiu zhodnotil, že jsou splněny podmínky pro vydání řidičského oprávnění žalobci, a toto mu vydal.

38. Uváděl-li žalovaný v přípisu ze dne 4. 1. 2010, adresovaném správnímu orgánu I. stupně, že *existuje podezření...* (viz odst. 30), neznamená to, že správní orgán I. stupně při zahájení řízení o obnově řízení vyšel pouze z podezření žalovaného podloženého pouhým konstatováním Policie, jak namítá žalobce (odst. 6). Soud se ztotožňuje s motivací tohoto přípisu, jak ji formuloval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, když uvedl, že *nemá důvod zkoumat pravost či nepravost potvrzení o studiu vzhledem k tomu, že přípis Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru kontroly, považuje za dostatečně věrohodný dokument státního orgánu a kontrolního orgánu ... má z tohoto zjištění za prokázané, že cizí státní příslušníci uvedení v seznamu na uvedené škole nestudovali. Další posouzení či rozhodnutí o nepravdivosti předloženého potvrzení o studiu by bylo zbytečné a neekonomické.* Správní orgán I. stupně na základě uvedeného přípisu žalovaného a jemu předcházejících zjištění Policie a Krajského úřadu Karlovarského kraje správně vyhodnotil, že potvrzení o studiu předložené žalobcem spolu s žádostí o udělení řidičského oprávnění v České republice neobsahovalo pravdivé skutečnosti.

39. Potvrzení o studiu je osvědčením. Podle teorie správního práva je osvědčení úkonem správního orgánu, kterým správní orgán úředně potvrzuje skutečnosti v něm uvedené, známé mu zpravidla z vnitřních zdrojů tohoto vykonatele veřejné správy. Předmětem osvědčení je věc, o které není právní spor ani jiná pochybnost, proto při jeho vydání není třeba ve věci rozhodovat. Správní orgán při vydání osvědčení nezasahuje přímo do něčích práv, neboť vydáním osvědčení nevznikají, nemění se, nezanikají práva nebo povinnosti ani není v konkrétní věci prohlášeno, že dotčená osoba má nebo nemá konkrétní práva či povinnosti. Osvědčení je veřejnou listinou a platí pro něj presumpce správnosti. Proti jeho obsahu se lze bránit důkazem opaku. Není-li opak prokázán, platí, že obsah osvědčení odpovídá skutečnosti. Podle § 155 odst. 1 správního řádu, *nevylučuje-li to povaha osvědčení, zejména není-li zapotřebí zkoumat skutkový stav nebo čerpat z evidence vedené určitým správním orgánem, může je vydat nebo učinit kterýkoli věcně příslušný správní orgán.* Podle odst. 2 *je-li správní orgán požádán o vydání osvědčení a jsou-li splněny předpoklady k provedení požadovaného úkonu, správní orgán tento úkon bez dalšího provede.* Podle odst. 3 *pokud správní orgán shledá, že nelze vydat osvědčení, je povinen o tom na požádání písemně uvědomit dotčenou osobu a sdělit důvody, které k tomuto závěru vedly.* Kontrolní zjištění učiněné v rámci veřejnoprávní kontroly zřizovatelem Integrované střední školy Cheb bylo důkazem opaku, důkazem vyvracejícím správnost potvrzení o studiu, a opravňovalo hledět na něj jako na potvrzení (osvědčení) neprokazující skutečnost v něm uvedenou. To znamená, že se důkaz potvrzením o studiu žalobce, provedený v původním řízení před správním orgánem I. stupně ukončeným pravomocným rozhodnutím, ukázal nepravdivým. Nebylo proto důvodu, aby správní orgán I. stupně inicioval ohledně posouzení nepravdivosti potvrzení o studiu rozhodnutí o předběžné otázce ve smyslu § 57 správního řádu. Zjištění Policie a Krajského úřadu Karlovarského kraje byla zjištění orgánů veřejné správy k příslušným šetřením, resp. k veřejnoprávní kontrole, ze zákona oprávněných, proto nebylo na místě zjišťovat v rámci

obnovy řízení, zda se nejedná o chybně vystavené potvrzení o studiu a zda žalobce nestudoval jiný obor na této škole, jak namítá žalobce (odst. 8).

40. Zákon o silničním provozu ve znění zákona č. 297/2011 Sb., s účinností od 1. 1. 2012 zpřesňuje podmínky pro udělení řidičského oprávnění a v § 82 odst. 2 stanoví, že *řidičské oprávnění nelze udělit osobě, jejíž řidičské oprávnění bylo v jiném členském státě pozastaveno nebo odejmuto, nebo jí byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, pokud neuplynula lhůta pro opětovné udělení řidičského oprávnění*. V odstavci 4 § 82 je pak stanoveno, co se rozumí studiem. Nově je v § 94 odst. 1 stanoveno pod písm. c), že *příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností řidičské oprávnění odejme, pokud jeho držitel nesplňoval při udělení řidičského oprávnění podmínky uvedené v § 82; v případě nesplnění podmínky uvedené v § 82 odst. 1 písm. d) se řidičské oprávnění neodejme, pokud v řízení vyjde najevo, že držitel řidičského oprávnění již tuto podmínku splňuje*. S účinností od 1. 1. 2012 je tedy obdobná situace, kterou v daném případě bylo nutno ve správním řízení řešit cestou obnovy řízení, řešena přímo v zákoně o silničním provozu. Je tak zřejmé, že zákonodárce, vědom si „turistiky za řidičskými průkazy“, učinil legislativní úpravy zákona o silničním provozu, aby jí mohlo být zamezeno méně zdlouhavou procesní cestou.

41. V době rozhodování správního orgánu I. stupně však zákon o silničním provozu uvedenou úpravu neobsahoval, proto správní orgán I. stupně volil jediný možný postup v souladu se správním řádem, obnovu řízení, tj. postup podle § 100 odst. 3 z důvodu uvedeného v odst. 1 písm. a) správního řádu, tzn. zahájil řízení o obnově řízení z moci úřední proto, že v původním řízení provedený důkaz, potvrzení o studiu, se ukázal být nepravdivým.

42. Správní orgán I. stupně žalobci v souladu se správním řádem oznámil zahájení řízení (odst. 31). Žalobce tak měl možnost jednak se seznámit s podklady pro rozhodnutí, jak jsou uvedeny výše, jednak navrhopat důkazy k prokázání svého tvrzení, že na Integrované střední škole Cheb studoval a jaký obor. V tomto stádiu řízení bylo důkazní břemeno na žalobci, neboť správní orgán I. stupně měl dostatečně prokázáno, že žalobcem předložené potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb nebylo pravdivé. Ze správního spisu je zřejmé, že bylo potvrzení o studiu přiloženo samotným žalobcem k žádosti o udělení řidičského oprávnění v České republice. Neobstojí tedy tvrzení žalobce (odst. 9), že mu podklady ohledně studia zajišťovala autoškola, která mu je nyní odmítá vydat, ani tvrzení, že žalobce po získání řidičského oprávnění studia zanechal, proto nemá žádné doklady o studiu a není schopen je předložit. V potvrzení o studiu je uvedeno, že žalobce na uvedené škole studuje od 1.1.2007, řidičské oprávnění mu bylo uděleno 10.3.2008. Žalobce měl možnost navrhopat k důkazu jakékoli důkazní prostředky k prokázání jím tvrzené skutečnosti, že na uvedené škole rok a dva měsíce studoval, tzn. předložit či navrhnout k provedení listinné důkazy, výslechy svědků. Správnímu orgánu I. stupně žádný důkaz k prokázání svého tvrzení nepředložil, ani nenavrhul. Nebyl důvod, aby se správní orgán I. stupně obracel ohledně studia žalobce na nové vedení školy (odst. 9). Tuto možnost žalobce dovozuje z přípisu Krajského úřadu Karlovarského kraje žalovanému, jímž mu sděluje výsledky veřejnoprávní kontroly. V závěru je skutečně uvedeno, že je možné obrátit se na nové vedení školy, ale pro případ, že bude potřeba dalších informací souvisejících s vydáváním potvrzení o studiu cizím státním příslušníkům, což za situace, kdy měl správní orgán I. stupně zjištěno, že žalobce na dané škole nestudoval, bylo nadbytečné.

43. Soud proto v rámci prvního žalobního bodu uzavírá, že není správné tvrzení žalobce, že správní orgán I. stupně při zahájení řízení vyšel pouze z podezření žalovaného podloženého pouhým konstatováním Police. Nebylo nutné nesprávnost potvrzení o studiu řešit v rámci předběžné otázky. Žalobce byl se zahájením řízení o obnově řízení řádně seznámen, poučen o svých právech v tomto řízení a vyzván k prokázání svého tvrzení, že na dané škole studoval a splnil tak jednu z podmínek pro udělení řidičského oprávnění v České republice. Žalobce žádné důkazy k prokázání svého tvrzení nepředložil. Správní orgán I. stupně prokázal ohledně pravdivosti potvrzení o studiu dostatečnými důkazy jeho nepravdivost. V odůvodnění rozhodnutí se zabýval všemi námitkami žalobce, včetně námitky vůči zjištění Policie. Ve správním řízení o obnově řízení postupoval správní orgán I. stupně tak, aby byl ve smyslu § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný se v rámci odvolacího řízení se závěry správního orgánu I. stupně důvodně ztotožnil a v odůvodnění napadeného rozhodnutí se řádně vypořádal se všemi námitkami vznesenými žalobcem v odvolání. První žalobní bod není důvodný

5. Druhý žalobní bod

44. Obnovu řízení z moci úřední lze podle § 100 odst. 3 správního řádu nařídít při splnění dvou podmínek, je-li dán některý z důvodů uvedených v § 100 odst. 1 správního řádu a je-li na novém řízení veřejný zájem. Formulaci veřejného zájmu obsahuje pro řízení vedená podle správního řádu, kterým dané řízení je, § 2 odst. 4 správního řádu, podle něhož *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*. „Soulad přijatého řešení s veřejným zájmem znamená aplikaci ustanovení jiných zákonů vyjadřujících obecně jednotlivé veřejné zájmy v konkrétních případech. Řada zákonů explicitně veřejný zájem nedefinuje, a ten tak vyplývá ze smyslu a účelu příslušné právní úpravy a jsou jím zpravidla ty veřejné statky a s nimi související právní vztahy, které právní úprava vytváří, resp. ochraňuje, a které někdy vyplývají již z názvu příslušného právního předpisu, jinak zpravidla z úvodních ustanovení vymezujících předmět a účel právní úpravy, a které současně slouží jako interpretační vodítko pro výklad konkrétních ustanovení příslušného předpisu“ (Josef Vedral, Správní řád, komentář, II. vydání, BOVA POLYGON, Praha 2012, str. 101 a 102). Hmotněprávním předpisem upravujícím udělování řidičského oprávnění je zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). V jeho § 1 je uvedeno, že *zákon upravuje ... řidičská oprávnění a řidičské průkazy ...* Smyslem a účelem úpravy obsažené v zákoně o silničním provozu, konkrétně v jeho hlavě III. nazvané Řidičské oprávnění a řidičský průkaz obsahující § 80 až 118c, je problematika řidičských oprávnění a řidičských průkazů, včetně podmínek pro udělení řidičského oprávnění.

45. Druhým žalobním bodem žalobce namítal, že správní orgány obou stupňů nepopisují, v čem spatřují veřejný zájem na obnově daného řízení. Toto tvrzení žalobce není správné. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí: *Správní orgán je vázán zásadou souladu s veřejným zájmem, kdy mimo jiné je povinen sledovat a vyhodnocovat svoji vlastní rozhodovací činnost a dbát na to, aby nevznikly nedůvodné rozdíly v rozhodovací*

činnosti při typově shodných či obdobných případech. Aby tato zásada nebyla porušena, je ve veřejném zájmu obnovení řízení i po uplynutí dvou roků od udělení řidičského oprávnění. Žalovaný pak v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že správní orgán při zahájení řízení postupoval v souladu s veřejným zájmem s cílem, aby na základě zjištěného stavubyla otázka udělení či neudělení řidičského oprávnění uvedena do souladu s příslušnou právní úpravou. V tomto případě správní orgán vyhodnotil podmínky pro udělení řidičského oprávnění dle zákona, přičemž v rámci své pravomoci využil zákonné možnosti pro zahájení obnovy řízení v souladu s § 100 správního řádu. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgány obou stupňů v odůvodnění svých rozhodnutí stručně vyjádřily, v čem spatřují veřejný zájem na obnově daného řízení, a to v uvedení do souladu se zákonem o silničním provozu konkrétního rozhodnutí o žádosti žalobce o udělení řidičského oprávnění na území České republiky. Soud dodává, že veřejným zájmem je i zájem na omezení „turistiky za řidičskými průkazy“ (odst. 40), jejímž cílem je obcházení zákonů země, v níž bylo řidičské oprávnění žadatelům původně vydáno a z různých důvodů odebráno, což je i případ žalobce, který má v kartě řidiče záznam o odebrání řidičského oprávnění ve Spolkové republice Německo, protože řídil pod vlivem alkoholu. Druhý žalobní bod není důvodný.

6. Třetí žalobní bod

46. Žalobcem je namítáno porušení základní zásady správního řízení zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu, *aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.* Žalovaný k této námitce v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že *Policie zajistila určitý počet správních spisů cizinců, kteří v minulosti žádali u správního orgánu I. stupně o udělení řidičského oprávnění. Po prověření a vyhodnocení těchto spisů a následné kontrole na Integrované střední škole Cheb vypracovala seznam všech osob, jejichž spisy zajistila a v tomto seznamu uvedla osoby, u kterých se prokázalo, že na uvedené škole nestudovaly. Z toho vyplývá, že seznam všech osob vypracovaný Policií nemusí korespondovat s osobami, u kterých bylo zahájeno správní řízení o obnově řízení. V seznamu osob, které na Integrované střední škole Cheb nestudovaly, bylo zjištěno jméno žalobce, u něhož se nesrovnalosti spojené se studiem projeví, a proto s ním bylo zahájeno řízení o obnově řízení.* Soud se s tímto závěrem žalovaného ztotožňuje a dodává, že tato námitka vznesená obdobně v žalobě není formulována konkrétně, neobsahuje konkrétní skutková tvrzení (odst. 11). Ve správním spise se nachází kopie seznamu vypracovaného Policií „Vyhodnocení správních spisů zajištěných na MÚ Nepomuk – bydliště občanů SRN“, kde je uvedeno 87 jmen státních občanů SRN, jimž bylo vydáno potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb. Z úřední činnosti je soudu známo, že je u zdejšího soudu vedeno vícero řízení shodného předmětu jako v této právní věci. U nich pak správní orgány obou stupňů rozhodovaly shodně jako v daném případě, tedy tak, že při rozhodování těchto skutkově podobných případů nevznikly nedůvodné rozdíly. Třetí žalobní bod proto není důvodný.

7. Čtvrtý žalobní bod

47. V dané právní věci bylo důvodem obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zjištění, že se v původním řízení provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Důvodem obnovy řízení tedy nebyl další důvod v tomto ustanovení uvedený, že vyšly najevo nové dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a

kteří účastníci, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. V žalobě citovanou judikaturu (odst. 12) nelze aplikovat na posuzovanou věc, neboť tam se jedná o skutkově odlišnou situaci, kdy žadatel uvedl pravdivé skutečnosti, které nenaplnily předpoklady zákonem stanovené. Správní orgán to však přehlédl a svým omylem uznal splnění předpokladů k přiznání práva. V nyní projednávané právní věci bylo v původním řízení žalobcem s žádostí o udělení řidičského oprávnění na území České republiky předloženo potvrzení o studiu (osvědčení) vydané Integrovanou střední školou Cheb, které má povahu veřejné listiny, pro jejíž zpochybnění nelze vycházet jen z pochybností, ale musí být prokázáno, že skutečnosti v ní uvedené nejsou pravdivé (podrobně odst. 39). Správní orgán I. stupně tak neměl důvod, do doby, než získal důkaz o nepravdivosti potvrzení o studiu (vyšetřování Policie, veřejnoprávní kontrola zřizovatele integrované střední školy a sdělení těchto zjištění prostřednictvím žalovaného), o správnosti obsahu této listiny pochybovat. Nebylo proto jeho povinností, jak namítá žalobce (odst. 12) v původním řízení zjišťovat, zda jsou dány podmínky pro udělení řidičského oprávnění. Není proto správné tvrzení žalobce, že správní orgán I. stupně, který tak neučinil, nemůže nyní uplatňovat vlastní pochybení jako důvod nového řízení ve věci, neboť v původním řízení se nejednalo o pochybení správního orgánu I. stupně, které by bylo v rámci obnovy řízení napravováno, ale o provedení důkazu předloženého žalobcem, který se následným šetřením ukázal nepravdivým.

8. Závěr

48. Z uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že v mezích žalobních bodů nebyl žalobce zkrácen na svých právech ani rozhodnutím správního orgánu ani jeho postupem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

49. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 22. února 2012

JUDr. Jana Daňková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová